

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **L. K.**

przeciwko: **J. P.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 21 listopada 2012 r. sygn. akt I C 450/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji oddalił wniosek powoda

o wyłączenie Sędziego M. T. od rozpoznania sprawy,

z uwagi na to, że podniesione przez powoda zarzuty nie stanowią okoliczności uzasadniającej wyłączenie sędziego a powód nie wskazał innych pozamerytorycznych okoliczności mogących stanowić podstawę wyłączenia sędziego. Nie stanowi zdaniem Sądu I instancji okoliczności świadczącej o braku bezstronności fakt, że Sędzia ten rozpoznawał sprawę, w której strony posługiwały się tożsamą argumentacją prawną i faktyczną.

W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o jego uchylenie i wyłączenie w.w. Sędziego, w dalszym ciągu podnosząc te argumenty, które powołał we wniosku o wyłączenie. Dodatkowo skarżący odwołał się do orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego i orzecznictwa zapadłego na tle art. 41 k.p.k.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 49 k.p.c. sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli między nim a jedną ze stron lub jej przedstawicielem zachodzi stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.

Dla wyłączenia sędziego w myśl tego przepisu, niezbędne jest zaistnienie dwóch przesłanek, a mianowicie, stosunku osobistego między sędzią a stroną, a nadto

by ten stosunek powodował wątpliwość co do jego bezstronności. Jednocześnie należy podkreślić, iż z dniem 7 lipca 2008 r., na mocy wyroku

Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 2008 r., art. 49 k.p.c. „w zakresie,

w jakim ogranicza on przesłankę wyłączenia sędziego jedynie do stosunku osobistego między nim a jedną ze stron lub jej przedstawicielem ustawowym, pomijając inne okoliczności, które mogłyby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego(...)”, został uznany za niezgodny z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP (Dz.U.08.119.772). Powyższe rozstrzygnięcie Trybunału rodzi niewątpliwie konieczność szerszej oceny ewentualnych stosunków łączących strony oraz rozpoznającego sprawę sędziego nie tylko przez pryzmat ich związków natury osobistej. Pojęcie stosunku osobistego, który może wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego jest niedookreślone i zawierać się w nim mogą różnorodne zachowania.

W niniejszej sprawie powód zarzucał, iż Sędzia rozpoznawał inna sprawę między J. P. a M. W. (córką stron), w której Sąd nie podzielił

co do zasady zarzutu - argumentacji, którą posługuje się powód w obecnym procesie. Analiza akt sprawy nie daje podstaw do uwzględnienia tych zarzutów, przeciwnie przesądza o prawidłowości zaskarżonego postanowienia.

Zgodzić należy się z Sądem Okręgowym, iż również w świetle przytoczonego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, nie znajduje uzasadnienia taka wykładnia przepisu art. 49 k.p.c. zgodnie, z którą wcześniejsze rozstrzygnięcie przez sędziego innej sprawy między tymi samymi stronami (czy też opartej na tożsamej argumentacji lub na tym samym stosunku prawnym) stanowi podstawę do uznania, że istnieją okoliczności mogące wywoływać uzasadnioną obawę co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Wskazać dodatkowo jedynie wypada, że argumentacja powoda nie zasługiwała na aprobatę również w świetle faktu, iż pomiędzy obecnym a rozstrzygniętym już przez Sędziego procesem nie zachodzi tożsamość stron.

W konsekwencji w ocenie Sądu Apelacyjnego stanowisko Sądu I instancji zasługuje na pełną akceptację, albowiem istotnie ani we wniosku, ani w zażaleniu powód nie wykazał takich okoliczności, które mając na uwadze ugruntowane stanowisko doktryny i judykatury (wyrażone na gruncie wykładni przepisów procedury cywilnej, którą cechuje zasadnicza odmiennność od procedury karnej) mogłyby uzasadniać wątpliwości co do bezstronności sędzi M. T. Nadto nie można tracić z pola widzenia, że okoliczności mogące świadczyć o braku bezstronności nie ujawniły się również w świetle wiarygodnego oświadczenia Sędziego, sporządzonego zgodnie z treścią art. 52 § 2 k.p.c.

Z uwagi na powyższe uznać należy, że nie została spełniona przesłanka niezbędna dla uwzględnienia wniosku o wyłączenie Sędziego od prowadzenia sprawy, zasadnie więc Sąd I instancji go oddalił. Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny nie znalazł żadnych podstaw do uwzględnienia zażalenia i orzekł jak na wstępie (art. 385 k.p.c. w związku z art. 397§2 k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego, mając na uwadze art. 108§1 k.p.c., orzeknie Sąd I instancji

w orzeczeniu kończącym postępowanie.

MW